

РЕШЕНИЕ

№ 1188

гр. Варна, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 5 СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Георги Митев

при участието на секретаря Калина Ив. Караджова
като разгледа докладваното от Георги Митев Административно наказателно дело № 20213110203727 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е на основание чл.59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/.

Образувано е по жалбата на В. Р. СЛ. ЕГН ***** срещу наказателно постановление № 21-0819-003167/19.08.2021 г., издадено от С.М.С. – началник група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна.

В жалбата С. счита, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно и моли съда да го отмени.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, се представлява от адвокат С.И., редовно упълномощен, който по същество моли съда да отмени наказателното постановление и да им присъди направените разноски.

Представител на въззиваемата страна не се явява. Преди съдебното заседание са постъпили писмени бележки от ОД на МВР Варна, представлявана от директора Д.П. чрез главен юрисконсулт К.Л.-А., с които се моли делото да се разгледа в тяхно отсъствие, излага се становище по същество и се моли съда да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно, да им бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, а в случай на уважаване на жалбата присъждане на адвокатско възнаграждение в минимален размер.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

След като прецени обжалваното постановление, с оглед основанията, посочени във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят В. Р. СЛ. притежавал лек автомобил Тойота Ярис с рег.№ В 6347.

На 05.07.2021 г. му се наложило да транспортира майка си до МБАЛ Света Марина ЕАД с автомобиля. Около 15:10 часа движейки се по ул.Мадара посока ул.Студентска до № 8 не преценил добре разстоянието между неговия автомобил и паркирания в дясно лек автомобил Сеат Ибиса с рег.№ В 5995 СХ, собственост на Г. И. Г. и настъпило леко съприкосновение между задната дясна част на неговия автомобил и предния ляв калник на лек автомобил Сеат. С. слязъл от автомобиля и установил, че щетите са незначителни. Но тъй като бил притеснен за майка си, освен това на другия ден му предстояло да постъпи и той в болница за операция, не се обадил на органите на Пътна полиция и не ги изчакал на място, а заминал.

Очевидец на инцидента станал Т. Г. Т..

На 05.07.2021 г. около 19:30 Ю.Г. – съпруга на собственика на лек автомобил Сеат Ибиса установила, че автомобилът е ударен на паркинг пред дома □. Под чистачката намерила бележка от свидетел. Бележката била с текст „В 6347 НА те блъсна и избяга! 0884 663227 – Т./аз/ свидетел“. Съсед на Г. от блока разполагал със запис от охранителни камери. От проведения телефонен разговор с Т. Т. и след прегледа на видеозаписа Г. установила, че действително техния автомобил е бил закачен от лек автомобил Тойота Ярис с рег.№ В 6347, сив на цвят.

На 06.07.2021 г. Ю.Г. подала молба до началника на Пътна полиция/приложен оригинал/, в която посочила горните обстоятелства и помолила да бъде установен извършителя и да му се потърси отговорност за нанесените щети. Към молбата приложила и копие от останената □ от Т. бележка. Била образувана преписка, която е разпределена за отработване на младши автоконтрольор ИВ. Д. Н.. Св.Н. призовал Т. Т., който потвърдил пред него, че е видял, че именно Тойота Ярис с рег.№ В 6347 НА е ударил паркирания Сеат Ибиса с рег.№ В 5995 СХ и в следствие бил записан като свидетел-очевидец в акта за установяване на административно нарушение. Св.Н. призовал и собствениците на двата автомобиля, при сравняване на следите по двата автомобиля установил съответствие, направил и фотоснимки. Снел обяснение от С., който признал, че е причинил произшествието, но не останал на местопроизшествието, понеже бързал да закара майка си в болницата.

Била попълнена и декларация за предоставяне на информация във връзка с разпоредбата на чл.188 от ЗДвП от 26.07.2021 г. от В. Р. СЛ./приложен оригинал/, че на 05.07.2021 г. около 15:00 часа той е управлявал автомобиля.

И.Н. съставил протокол за ПТП № 1794143 рег.№ 932 от 26.07.2021 г., в който като обстоятелства при ПТП посочил, че водачът на Тойота Ярис с рег.№ В 6347 НА С. при движение назад не осигурил необходимото странично разстояние и блъска лек автомобил Сеат Ибиса с рег.№ В 5995 СХ. Като видими щети на МПС отразил охлузване и деформация на задната част на автомобиля на С. и деформация на предна лява част на автомобиля на Г..

На 26.05.2021 г. младши автоконтрольор ИВ. Д. Н. съставил акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ серия АА бл.№ 890458/приложен оригинал/ срещу В. Р. СЛ. ЕГН ***** за това, че на 05.07.2021 г. около 15:10 часа в гр.Варна по ул.Мадара до № 8 посока ул.Студентска управлява собствения си лек автомобил Тойота Ярис с рег.№ В 6347 НА, като при преминаване до паркиран вдясно лек автомобил Сеат Ибиса с рег.№ В 5995 СХ, собственост на Г. И. Г., не осигурява необходимата странична дистанция и блъска горепосочения автомобил, с което нанася материални щети. Водачът не изпълнява задължението си да уведоми контролните органи и напуска ПТП. Според актосъставителя С. е извършил нарушения на чл.5 ал.1

т.1 и чл.123 ал.3 т.в от ЗДвП. АУАН е предявен на С. на 26.07.2021 г., той се запознал със съдържанието му, записал като възражения: „Нямам възражения. В момента транспортирах болен човек към терапията“ и го подписал, като получил и препис от акта.

Въз основа на съставения акт, административно-наказващият орган е издал наказателно постановление № 21-0819-003167/19.08.2021 г./приложен оригинал/, издадено от С.М.С. – началник група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна, като е възприел изцяло констатациите, описани в акта и е приел, че са нарушени разпоредбите на чл.5 ал.1 т.1 и чл.123 ал.1 т.3 б.в от ЗДвП и е наложил на въззивницата административни наказания глоба в размер на 20 лева за първото нарушение и глоба в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец за второто нарушение.

От приложената справка за В. Р. СЛ. като водач на МПС е видно, че същият притежава свидетелство за управление на МПС от 1974 година, до случая има издадени 6 наказателни постановления и 11 фиша за извършени нарушения на ЗДвП.

От Ю.Г. бе изискано да предостави на съда записа от охранителната камера, но същата уведоми съда, че този запис е бил унищожен.

От ЗАД“Булстрад Виена Иншурънс Груп“ бе изискана и приложена към делото преписката по заявление за изплащане на обезщетение за Сеат Ибиса с рег.№ В 5995 СХ. Извършен е оглед на автомобила, направени са фотоснимки. На Г. Г. е изплатена сумата от 219.92 лева за нанесените по автомобила щети.

От началника на Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна бяха изискани и приложени към делото изготвените фотоснимки при разследването на произшествието.

В съдебно заседание бе разпитан в качеството на свидетел актосъставителя ИВ. Д. Н., който потвърди отразените в протокола за ПТП и АУАН обстоятелства. Отразеното в протокола за ПТП обстоятелство, че произшествието е станало на заден ход според Н. той установил от следите по автомобилите. Пред него собствениците на пострадалия автомобил потвърдили, че има запис на произшествието от камери на жилищната кооперация, но не поискал да му ги предоставят, защото С. бил признал вината си.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

В АУАН е посочена като дата на издаването му 26.05.2021 г. В приложения към административно-наказателната преписка оригинален екземпляр над цифрата 5 за месец на съставянето е записана и цифрата 7. Посочено е, че нарушението е извършено на 05.07.2021 г., т.е. приблизително един месец и десет дни след съставянето на акта, което е невъзможно. АУАН е предявен на нарушителя на 26.07.2021 г. Няма вписан номер на АУАН, единствено е налице номера на бланката, което също е пречка за установяване на датата на съставяне на АУАН. Към преписката е приложена и докладна записка от И.Н. от 17.08.2021 г., че при съставянето на АУАН № 890458 е допуснал техническа грешка и е записал като дата на съставяне 26.05.2021 г., трябва да се чете като 26.07.2021 г. Най-вероятно действително се касае за техническа грешка, но прилагането на една докладна записка не е достатъчно да бъде отстранен този дефект на АУАН. Следвало е да се извърши официална поправка на датата в бланката в присъствието на нарушителя или той да се запознае с тази поправка след нанасянето □ или съставения АУАН да бъде анулиран и да се състави нов такъв с коректна дата. След като това не е било извършено от административно-наказващия орган сгрешената дата на издаване на АУАН е равносилно на липса на дата на съставянето му. Това е

нарушение на разпоредбата на чл.42 ал.1 т.2 от ЗАНН, което е съществено, тъй като води до определяне на сроковете по чл.34 от ЗАНН и е довело до нарушаване на правото на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице да осъществи правата си за подаване на писмени възражения срещу съставения му АУАН в определения от закона срок.

В АУАН са описани две нарушения. Второто словесно е описано като „Водача не изпълнява задължението си да уведоми контролните органи и напуска ПТП“. Като нарушена норма е посочен чл.123 ал.3 т.в. Не е посочено нарушената разпоредба от кой нормативен акт е, но най-вероятно актосъставителя е имал предвид Закона за движението по пътищата, в който са посочени задълженията на участниците в движението. Но в Закона за движението по пътищата липсва ал.3 на чл.123, което е равносилно на липса на законовите разпоредби, които са били нарушени.

С оглед на изложените обстоятелства съдът не възприема акт за установяване на административно нарушение серия АА бл.№ 890458/26.05.2021 г., съставен от младши автоконтрольор ИВ. Д. Н. като годно писмено доказателствено средство относно отразените в него обстоятелства.

Съдът не кредитира свидетелските показания на ИВ. Д. Н. в частта, че произшествието е станало при движение на заден ход лек на автомобил Тойота Ярис с рег.№ В 6347 НА, управляван от въззивника С., което според него установил от следите по автомобилите, тъй като това не се подкрепя от други доказателства по делото. Съдът кредитира свидетелските показания на Н. в останалата им част.

Съдът кредитира изцяло и описаните по-горе писмени доказателствени средства, които взаимно се допълват и не си противоречат.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Наказателното постановление е връчено на С. на 02.09.2021 г., видно от разписката към него, жалбата срещу него е подадена по пощата на 07.09.2021 г., видно от печата върху приложения пощенски плик. Спазен е седемдневния срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН, жалбата е подадена в срока на обжалване от процесуално легитимно лице, срещу административен акт, подлежащ на обжалване, пред компетентния районен съд по местоизвършване на деянието, поради което същата е процесуално допустима.

АУАН е издаден от компетентен орган - младши автоконтрольор ИВ. Д. Н., длъжностно лице на служба за контрол, съгласно чл.89 ал.1 от ЗДвП и Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи/приложено заверено копие/. В т.1.1. са определени да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП полицейските органи от секторите пътна полиция в областните дирекции на МВР на територията на областта.

Наказателно постановление № 277/28.04.2021 г. е издадено от компетентен орган – от С.М.С. – началник група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна, съгласно изискванията на чл.89 ал.12 от ЗДвП и Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи. В т.2.11 са определени да издават наказателни постановления по ЗДвП началниците на групи с СПП при ОД на МВР на обслужваната територия.

Съдът счита, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване на правата на защита на привлеченото към административна отговорност лице.

На първо място: нарушение на разпоредбата на чл.42 ал.1 т.2 от ЗАНН – липса

на дата на съставяне на АУАН, за което съдът изложи своите аргументи по-горе.

На второ място: нарушение на разпоредбата на чл.42 ал.1 т.5 от ЗАНН – липса в АУАН на законовите разпоредби, които са били нарушени, за което аргументите на съда също са посочени по-горе.

На трето място: разлика в квалификацията на второто нарушение в АУАН и в наказателното постановление. В АУАН е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл.123 ал.3 т.в/най-вероятно от ЗДвП/, а в наказателното постановление на разпоредбата на чл.123 ал.1 т.3 б.в от ЗДвП, което води до нарушаване на възможността на нарушителя да разбере в извършването на какво точно нарушение е обвинен, за да организира адекватно защитата си.

На четвърто място – нарушение на чл.42 ал.1 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН - липса описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават относно първото нарушение. В АУАН и в наказателното постановление това нарушение е описано като преминаване до паркиран вдясно лек автомобил, неосигуряване на необходимото странично разстояние и блъскане на този автомобил. Но от приложения към делото снимков материал е видно, че щетите по паркирания автомобил не могат да бъдат нанесени при преминаването покрай него на автомобила на въззивника. Те са могли да се получат единствено при извършването на някаква маневра от въззивника в близост до паркирания автомобил. Следвало е да се установи каква е била тази маневра, което би довело до промяна на сочената като нарушена материално-правна норма, тъй като за всяка маневра в ЗДвП има определени конкретни изисквания.

На пето място: обективна несъставомерност на второто нарушение. Същото е описано в наказателното постановление като „Водачът не изпълнява задължението си да уведоми контролните органи и напуска ПТП.“. Като нарушена е посочена разпоредбата на чл.123 ал.1 т.3 б.в от ЗДвП. Но съгласно тази норма задължението на участник в пътнотранспортно произшествие да уведоми съответната служба за контрол на МВР съществува единствено когато между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него. В случая няма как да се установи дали е имало такова съгласие, тъй като към момента на възникване на пътнотранспортното произшествие е липсвал втори участник в произшествието и въобще в движението. Съгласно т.28 от § 6 на Допълнителните разпоредби на ЗДвП "Участник в движението" е всяко лице, което се намира на пътя и със своето действие или бездействие оказва влияние на движението по пътя. Такива са водачите, пътниците, пешеходците, както и лицата, работещи на пътя. Липсва втори участник в пътнотранспортното произшествие, вторият лек автомобил е бил паркиран и без водач в него, няма установена липса на съгласие между водачите и описаното деяние е несъставомерно по чл.123 ал.1 т.3 б.в от ЗДвП.

Поради всичко изложено до тук съдът счита, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване на правата на защита на привлеченото към административна отговорност лице, като всяко от тях се явява абсолютна процесуална предпоставка за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

С писмените си бележки процесуалния представител на въззиваемата страна е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, но с оглед изхода на делото – отмяна на наказателното постановление това искане следва да бъде

оставено без уважение.

От друга страна искането за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателя е направено своевременно, като последният има право на такива предвид изхода на спора – отмяна на обжалваното наказателното постановление и с оглед разпоредбата на чл.63 ал.3 от ЗАНН, препращаща към чл.143 от Административно-процесуалния кодекс. От съдържанието на приложеното на л.15 пълномощно и на л.46 разписка от 07.10.2021 г. се установява, че жалбоподателят В. Р. СЛ. е възложил на адвокат С.И. оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред Районен съд Варна по настоящето дело. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 700 лева и е заплатено в брой, т. е. разходът е направен съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд.

Съгласно чл.36 ал.2 от Закона за адвокатурата размерът на адвокатското възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа.

Съгласно чл.7 ал.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията са следните: при интерес до 1000 лв. - 300 лв.

Според чл.63 ал.4 от ЗАНН ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. С писмените си бележки процесуалния представител на въззиваемата страна е направил искане за присъждане на адвокатски хонорар в минимален размер.

Съобразявайки се с всички посочени нормативни разпоредби съдът стига до извода, че в конкретния случай минималния размер на адвокатското възнаграждение за един адвокат е 300 лева. Въззивникът направи искане за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 700 лева. Според спецификата на настоящия случай – отмяна на наказателното постановление наказание, участието на процесуален представител на въззивника в две съдебни заседания със събиране на нови доказателства, специфичната материя, изискваща време и усилия за преглед и усвояване на нормативната база и практиката по нея и ръководейки се от принципа за разумно остойностяване на положения труд, прецененото с оглед на правната и фактическа сложност на случая съдът счита, че в случая справедливо адвокатско възнаграждение за въззивника е в размер на 350 лева.

С оглед на изложеното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

Отменя наказателно постановление № 21-0819-003167/19.08.2021 г., издадено

от С.М.С. – началник група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна, с което на В. Р. СЛ. ЕГН ***** за извършени нарушения на чл.5 ал.1 т.1 и чл.123 ал.1 т.3 б.в от Закона за движението по пътищата са наложени административни наказания глоба в размер на 20 лева за първото нарушение и глоба в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за второто нарушение на основание чл.185 и чл.175 ал.1 т.5 от Закона за движението по пътищата.

Осъжда ОД на МВР Варна да заплати на В. Р. СЛ. ЕГН ***** сумата от 350 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Оставя без уважението искането на ОД на МВР Варна за заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Да се изпратят съобщения на ОД на МВР Варна и на В. Р. СЛ. чрез адвокат С.И., че решението е изготвено.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Варненски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните, че решението е изготвено, по реда на глава XII от Административно-процесуалния кодекс.

След влизане в сила на решението, административно-наказателната преписка да се върне на ОД на МВР Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____